

Zaburzona Kontrola Wypróżnień

Większość dzieci kończy tzw. trening czystości i potrafi w pełni kontrolować czynność jelit przed ukończeniem czterech lat. Gdy u kilkuletniego dziecka problem z utrzymaniem czystości nadal istnieje, to każdy epizod zanieczyszczenia się kałem wywołuje gniew i frustracje samego dziecka, jego rodziców, wychowawczyn w przedszkolu i innych ważnych w jego życiu osób. Tego typu kłopoty najczęściej bardzo negatywnie rzutują na funkcjonowanie społeczne dziecka - rówieśnicy się z niego śmieją, a dorośli unikają. U dziecka ugruntowuje się poczucie niższej wartości.

Oto niektóre z przyczyn opóźnienia w zakresie kontrolowania czynności jelit:

- wadliwie prowadzony trening czystości,
- niepełnosprawność ruchowa, uniemożliwiająca dziecku samodzielne zadbanie o własną higienę,
- choroba somatyczna, np. choroba okrężnicy (Hirschsprunga),
- problemy emocjonalne lub problemy w rodzinie.

Niekontrolowanie czynności jelit, a więc zanieczyszczenie się kałem, u dziecka fizycznie zdrowego i pełnosprawnego nazywa się **encopresis**. Zaburzeniu temu towarzyszą często dodatkowe problemy, takie jak: deficyt uwagi, niska odporność na stres, hiperaktywność (nadaktywność), słaba koordynacja psychoruchowa.

Zdarza się, że kłopoty z utrzymaniem czystości zaczynają się na nowo wraz ze stresogennymi wydarzeniami w życiu dziecka, takimi jak: narodziny młodszego brata czy siostry, separacja czy rozwód rodziców, poważne kłopoty w rodzinie, przeprowadzka na nowe miejsce pobytu. Encopresis częściej występuje u chłopców niż u dziewczynek.

Jeśli dziecko w wieku szkolnym nie kontroluje czynności jelit, powinno zostać wnikliwie przebadane przez pediatrę. Jeżeli lekarz stwierdzi, że zaburzenia nie mają podłoża organicznego, rodzice powinni udać się po pomoc do psychiatry dziecięco-młodzieżowego. Psychiatra dziecięco-młodzieżowy, po zapoznaniu się z wynikami badań przeprowadzonych przez pediatrę, będzie w stanie orzec, czy podłożem są w danym przypadku problemy emocjonalne.

W leczeniu encopresis łączy się elementy edukacji, oddziaływania psychologicznego i metody behawioralne (wyuczanie zachowań). Postępy dziecka są bardzo powolne, tak że na uzyskanie pełnych efektów terapii potrzeba czasu. Wczesne rozpoczęcie leczenia zaburzeń w kontrolowaniu czynności jelit oszczędza dziecku i całej rodzinie wielu bolesnych i przykrych doświadczeń natury emocjonalnej i społecznej.